

84. Medens det var fastsat i første Stykke i Eksperternes Tekst, at „Indehaveren skal forevise Vekslen til Betaling“, foreskriver nærværende Konventions Tekst, at „Indehaveren af en Vekslen, der skal betales en bestemt Dag, en vis Tid efter Udstedelsesdagen eller efter Sigt, skal forevise...“. Hensigten med denne Bestemmelse var at gøre det klart, at Artikel 37's første Stykke ikke omhandler Sigtveksler, der i saa Henseende omfattes af Artikel 34 (gammel Artikel 33). Andet Stykke omfatter paa den anden Side alle Veksler:

85. Eksperternes Tekst indeholdt et tredje Stykke, der bestemte, at de enkelte kontraherende Stater kan angive, hvilke Institutioner der skal betragtes som Afregningskontorer (clearing houses). Konferencen fandt, at det var bedre at behandle dette Spørgsmaal i en Reservation (Bilag II, Artikel 6).

86. I visse Lande fastsætter Loven, at en Vekslen skal præsenteres til Betaling paa selve Forfaldsdagen. Den Indehaver, der undlader at opfylde dette Lovkrav, kan i visse Tilfælde blive tilpligtet at betale Skadeserstatning. Denne Bestemmelse anses for at være af stor Nytte i disse Lande og medfører, at Forfaldsdagen respekteres af Erhvervsdrivende, eftersom de ved, at Vekslen maa forevises dem paa denne Dag. Delegationerne fra disse Lande anmodede om, at deres Lovgivning paa dette Punkt maatte blive respekteret. Det bør ogsaa bemærkes, at Forpligtelsen til at forevise en Vekslen ved Forfaldstid gælder ikke alene i Lande, der paatænker at vedtage den ensartede Veksellov, men ogsaa i Storbritannien og i Amerikas forenede Stater.

For at sætte de Lande, hvis Lovgivning bestemmer, at Veksler skal forevises paa selve Forfaldsdagen, i Stand til at bibeholde denne Bestemmelse, er en Reservation indført i Konventionen (Bilag II, Artikel 5).

Artikel 39. (Artikel 38 i Haag Reglementet og Eksperternes Udkast).

87. Denne Artikel blev vedtaget uforandret. Man drøftede imidlertid indgaaende Spørgsmaalet om, hvorvidt Indehaveren kan forpligtes til at modtage delvis Betaling mod sit Ønske. Imod dette Spørgsmaal blev det gjort gældende, at en Kreditor i Almindelighed ikke er forpligtet til at modtage delvis Betaling. Det blev ligeledes fremhævet, at Debitor i visse Tilfælde undlader at betale en lille Del af Beløbet under et eller andet Forgivende, men med den virkelige Hensigt at genere Indehaveren, fordi han ved, at denne ikke, paa Grund af det ringe Beløb, vil gøre sin Regres gældende mod Trassaten og Endossenterne og holde dem ansvarlige. Endelig blev det anført, at de fleste Veksler forevises til Betaling af Banken, og at de Assistenten, der udsteder Kvitteringerne, ikke maa give Kvittering for delvis Betaling, medmindre de har modtaget særlig Instruktion herom, hvilket vilde gøre Vekslinkassen meget mere indviklet. Herimod blev det gjort gældende, at Accept for en Del af Velselssummen var bleven tilladt ifølge Artikel 26, og at det følgelig vilde være vanskeligt uden at være inkonsekvent at forbyde delvis Betaling. Nogle Delegationer gjorde ogsaa opmærksom paa, at Endossenterne i Princippet saa vidt muligt burde frigøres for deres Ansvar. Hvis man borteliminerede Muligheden for at foretage delvis Betaling, kunde der haves Regres hos Endossenterne for Betaling af hele Vekselsbeløbet.

Konferencen besluttede derfor at holde sig til den i Artikel 38 i Haag og Eksperternes Udkast foreslaaede Løsning, nemlig at forlange, at Indehaveren, i forekommende Tilfælde, skal være forpligtet til at modtage delvis Betaling.

Artikel 40. (Artikel 39 i Haag Reglementet og Eksperternes Udkast).

88. Med Hensyn til Stykkerne 1 og 2 er Bestemmelsen om, at Indehaveren af en Vekslen ikke er forpligtet til at modtage Betaling før Forfaldstid, og at den Trassat, der